

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/203/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112228642
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3112228642.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO: 35724803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti odporkyne: F. O., bytom X. G., ul. R. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42176778, právne zastúpený advocatius s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Palackého 12, o zaplatenie 106,55 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/360/2013-77 zo dňa 12. februára 2015, jednohlasne, takto

r o z h o d n u t i e :

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súdu prvého stupňa pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil ust. § 93 ods. 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) účinného do 31.12.2014, založil na tom skutkovom základe, že podaním zo dňa 03.12.2012 doručeným súdu 20.12.2012 vstúpil na základe vlastného podnetu do konania vedľajší účastník na strane odporcu, a to Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42176778.

Dňa 06. 02. 2015 bolo súdu doručené ďalšie podanie navrhovateľa, v ktorom namietal prípustnosť účasti vedľajšieho účastníka v konaní. Mal za to, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bez súhlasu odporcu je právne neúčinný.

Z ustanovení zákona je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv napríklad podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Pre jeho účasť ako vedľajšieho účastníka v konaní je rozhodujúca skutočnosť, či ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V danom prípade sa jedná o druhý prípad, pretože Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žiadne iné predpoklady prípustnosti takéhoto vedľajšieho účastníka zákon neustanovuje.

Súd dňa 27.02.2014 doručil odporcovi návrh spolu s prílohami a oznámením vedľajšieho účastníka o jeho vstupe do konania. Odporca sa k návrhu nevyjadril, vstup vedľajšieho účastníka do konania

nenamietol. V konaní nebolo preukázané, že účasť vedľajšieho účastníka na strane odporcu je v rozpore s vôľou odporcu.

Súd s poukazom na uznesenia Krajského súdu v Trenčíne napr. 17Co/931/2013, 4Co956/2013 uvádza, že aj procesná pasivita odporcu je prejavene stanovisko a nie je v rozpore s obranou poskytovanou vedľajším účastníkom.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam a citovaným ustanoveniam zákona súd rozhodol tak, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je prípustné. K dôvodom uvádzaným navrhovateľom v podaní, ktorým namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania, súd uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami, uvádzanými navrhovateľom v tomto podaní.

Navrhovateľ v tomto konaní vzniesol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu (podanie zo dňa 09.03.2014 doručené súdu dňa 03.04.2014), o ktorej súd právoplatne rozhodol uznesením č. k. 17C/360/2013-50 zo dňa 11. 09. 2014, tak, že vedľajšie účastníctvo Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS pripustil. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že súd nemá na vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS prihliadať vzhľadom na absenciu súhlasu účastníka konania, ktorý má byť súčasťou oznámenia o vstupe, súd uviedol, že uvedená podmienka neexistovala v čase doručenia oznámenia o vstupe účastníka do konania. Znenie zákona (§93 ods. 3 O. s. p.) vyžadujúce takýto súhlas je účinné až od 1. 1. 2015, preto ho nie je možné aplikovať na predmetné oznámenie o vstupe Združenia do konania, inak by to bolo v rozpore s ústavným princípom právnej istoty. Súd výzvou odporcovi, aby sa vyjadril k vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jeho stranu, zisťoval či vstup vedľajšieho účastníka nie je v rozpore s vôľou odporcu. Vzhľadom na to, že odporca nevyjadril svoj nesúhlas so vstupom Združenia do konania na jeho stranu, súd vyhodnotil, že vstup Združenia do konania nie je v rozpore s jeho vôľou. Jedine, ak by účastník vyjadril nesúhlas so vstupom Združenia do konania, v tom prípade by bolo namieste nepripustiť vstup v Združenia do konania s poukazom na to, že by to bolo v rozpore s vôľou účastníka, ktorému nie je možné nanútiť vedľajšie účastníctvo. Žiadnu ďalšiu podmienku ako samotné oznámenie neustanovoval.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky podľa zákona v znení účinnom v čase doručenia oznámenia Združenia o vstupe do konania na to, aby pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do tohto konania, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. je nevyhnutnou súčasťou oznámenia Združenia o vstupe do konania súhlas účastníka, popri ktorom sa má zúčastniť v konaní. Vzhľadom k tomu, že Združenie takýto súhlas do dnešného dňa nepredložilo, zastával názor, že nesplnilo podmienky na vznik vedľajšieho účastníctva. Konštatoval, že nevyhnutnosť súhlasu zaviedol do O.s.p. zákon č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2015 a keďže ide o ustanovenie procesného charakteru bez uvedenia prechodných ustanovení, podľa jeho názoru je platné odo dňa účinnosti a vzťahuje sa aj na oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu pred 01.01.2015, čo potvrdzuje aj dôvodová správa k čl. I bod 3 zákona č. 353/2014 Z. z. Považoval za zrejmé, že predmetná novela zakotvila v O.s.p. len to, čo bolo už aj predtým zrejmé a malo byť aplikované v praxi, a to že účasť vedľajšieho účastníka v konaní nesmie byť podporovanému účastníkovi nanútená. Dôvodil, že zákonodarcu mal v úmysle okamžité zavedenie novelizovaného ustanovenia do praxe, nakoľko sám uviedol, že novelou reagoval na interpretačné problémy súdov a najmä na judikatúru Najvyššieho súdu SR. Mal za to, že v prípade námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva je úplne irelevantné, kedy Združenie vystúpilo do konania, nakoľko rozhodujúci je stav v čase rozhodovania o podanej námietke neprípustnosti. V danej súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.02.2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012 a súdu prvého stupňa vytýkal, že postupoval nesprávne, keď pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania napriek absencii súhlasu ním podporovaného účastníka, čím rozhodol v rozpore s ustanoveniami O.s.p. a judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Preto namietal neprípustnosť vedľajšieho účastníctva a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vstup Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania nepripúšťa. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 214 ods.

2 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne, pričom v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti ktorého uvádza nasledovné:

Podľa ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ust. § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení účinnom od 01.01.2015) do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 93 ods. 2, 3 druhá veta O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) správne.

Vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ako vedľajšieho účastníka výslovne umožňuje citované ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Zákon s účinnosťou od 15. októbra 2008 zaviedol skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní, pričom u týchto účastníkov, na rozdiel od vedľajšieho účastníka podľa ust. § 93 ods. 1 O.s.p., sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania poskytuje samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Ide predovšetkým o prípady sporov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu, pričom právna úprava zavedená novelou č. 353/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2015 zaviedla ako obligatórnu náležitosť oznámenia vedľajšieho účastníka o vstupe do konania z vlastného podnetu aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak sa na oznámenie o vstupe neprihliada.

Z obsahu spisu vyplýva, že podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.12.2012 Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len Združenie) oznámilo svoj vstup do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne. V zmysle nižšie citovaných východísk vyplývajúcich z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR súd prvého stupňa oznámil účastníkom konania skutočnosť, že Združenie oznámilo svoj vstup do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcov, a zároveň im poskytol možnosť vyjadriť sa, či s predmetným vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasia. Napriek skutočnosti, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bol vychádzajúc z vrátených doručeník daný na vedomie navrhovateľovi dňa 28.02.2014 a odporkyňi dňa 27.02.2014, odporkyňa nevyužila svoje právo vyjadriť s týmto vstupom svoj nesúhlas.

Vychádzajúc z rozsahu a dôvodov odvolania, v ktorom navrhovateľ trvá na namietanej neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporkyne, podstatu jeho argumentácie predstavuje namietanie absencie súhlasu hlavného účastníka, v tomto prípade odporkyne, so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej stranu, dôvodiac právnou úpravou po účinnosti novelizácie O.s.p., ku ktorej došlo zákonom č. 353/2014 Z. z. od 01.01.2015. Odvolací súd sa v rámci skúmania dôvodnosti vznesenej námietky prípustnosti vedľajšieho účastníctva Združenia s uvedenou argumentáciou navrhovateľa nestotožnil, nakoľko v zhode so súdom prvého stupňa zastáva názor, že procesnoprávnu úpravu ust. § 93 ods. 3 O.s.p. účinnú až od 01.01.2015 nemožno aplikovať na posudzovanie naplnenia zákonných predpokladov pre vstup právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ako vedľajšieho účastníka do konania na základe oznámenia doručeného súdu dňa 20.12.2012, t.j. za účinnosti predchádzajúceho znenia ust. § 93 ods. 3 O.s.p., ktoré súhlas dotknutého hlavného účastníka ako obligatórnu náležitosť oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nepredpisovalo.

Odvolací súd ďalej konštatuje, že povaha a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priečil vstup vedľajšieho účastníka do konania na stranu účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený. Berúc toto východisko na zreteľ požiadavke na zachovanie zákonnosti v čase, kedy ešte nebola účinná právna úprava predpisujúca súhlas dotknutého účastníka ako obligatórnu

podmienku vzniku účinkov vedľajšieho účastníctva v konaní, zodpovedá procesný postup súdu, v rámci ktorého v prípade oznámenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. v prvom rade oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a zároveň im umožní, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci pritom môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012). Z obsahu spisu pritom nepochybne vyplýva, že takýto procesný postup bol zo strany súdu prvého stupňa dodržaný aj v preskúmvanej právnej veci.

Účastník konania teda aj pred účinnosťou novelizácie O.s.p., ku ktorej došlo zákonom č. 353/2014 Z. z., t.j. do 31.12.2014, disponoval právom svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Súd prvého stupňa v danom prípade vytvoril riadne procesné predpoklady pre možnosť dotknutých účastníkov uplatniť vyššie uvedené právo, keď im oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručil, odporkyňa však napriek uvedenému svoj výslovný nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej stranu nevyjadrila.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa o naplnení jednotlivých zákonných predpokladov vzniku účinkov a prípustnosti vedľajšieho účastníctva Združenia v konaní na strane odporkyne v zmysle ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. v znení účinnom ku dňu oznámenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania (20.12.2012), t.j. existenciu právnickej osoby, ktorej predmet činnosti spočíva v ochrane práv podľa osobitného zákona, v tomto prípade zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a to bez nutnosti preukázovania právneho záujmu Združenia na výsledku sporu. Za týchto procesných predpokladov treba vychádzať z toho, že vedľajšie účastníctvo Združenia v konaní na strane odporkyne je prípustné, a to aj s poukazom na skutočnosť, že odporkyňa po tom, čo jej bol vstup tohto subjektu do konania preukázateľne oznámený, nevyjadrila svoj výslovný nesúhlas. Námietky uvádzané navrhovateľom v jeho odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa neboli odvolacím súdom vyhodnotené ako opodstatnené, keďže sa zakladali na právnej úprave, ktorá nadobudla účinnosť v priebehu konania, a to až v čase, keď už Združenie v konaní vystupovalo v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, pričom platí, že v nadväznosti na neskoršiu novelizáciu relevantnej procesnoprávnej úpravy mu toto procesné postavenie nemožno späť odňať.

Súd prvého stupňa správne posúdil predpoklady pre vstup Združenia ako právnickej osoby, založenej na ochranu spotrebiteľov, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne tak, ako je upravený v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014). Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.